

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 415/2020
10.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., против туженог „MERCATOR S“ д.о.о. са седиштем у Новом Београду, чији је пуномоћник Леа Герасимовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 802/19 од 15.08.2019. године, у седници већа одржаној 10.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 802/19 од 15.08.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2490/18 од 27.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду туженог број ... од 18.01.2018. године, као и да се обавезе тужени да је врати на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу у коме је тужилца тражила да суд обавезе туженог да је распореди на радно место – послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми, знању и радном искуству, као недозвољена. Ставом трећим изреке обавезана је тужилца да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 87.000,00 динара у року од 15 дана од дана достављања писменог отправка пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 802/19 од 15.08.2019. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2490/18 од 27.12.2018. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 са изменама и допунама), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом тужиле се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била запослена код туженог на основу Уговора о раду од 01.12.2016. године, а решењем број ... од 18.01.2018. године тужилци је отказан Уговор о раду из разлога што је својом кривицом учинила повреде радне обавезе и то: неизвршавање или несавесно и немарно извршавање радних дужности и обавеза, неблаговремено или неправилно извршавање одлуке и правила донетих од стране послодавца у виду упутства или наређења, као и немаран однос и неодговорно и нецелисходно коришћење средстава рада, поверене робе, документације и сл. и то тако што је дозволила да се у зони њене одговорности у ... затекну артикли са истеком рока употребе, на дан 07.12.2017. године и на дан 10.12.2017. године, иако је била у обавези да редовно прати рокове и повлачи артикле из промета пре истека рока употребе. На основу Уговора о раду тужилца је била у обавези да свакодневно прати рокове и употребе артикала, пре свега да ажурно и уредно евидентира рокове у свесци рокова, повлачи артикле из промета пре истека рока употребе, да свакодневно посвећује дужну пажњу и да се стара да у додељеној зони одговорности у промету буду искључиво артикли у оквиру дозвољеног рока употребе, што није чинила, а што је предвиђено и Анексом II Правилника о организацији и систематизацији послова број 5241/4 од 19.10.2017. године. Тужилца је распоредом задужења и одговорности запослених по продајним местима била задужена за робну групу: ... и упозорена да пропуст који се односи на рокове трајања робе представља тежу повреду радних обавеза која може бити санкционирана отказом уговора о раду. Приликом контроле дана 07.12.2017. године и 10.12.2017. године, у продајном делу објекта за који је задужена тужилца, затечено је у продаји више артикала са истеком рока трајања. Тужени је приликом доношења решења о отказу уговора о раду тужилцу упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду Упозорењем број 4145 од 19.12.2017. године, које је уручено тужилци дана 29.12.2017. године, након чега је донето решење о отказу уговора о раду број ... од 18.01.2018. године које је тужилца примила дана 19.01.2018. године.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1, 3. и 5. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05 са изменама и допунама), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе, ако нецелисходно или недговорно користи средства рада, ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом односно уговором о раду. Одредбом члана 180. Закона о раду прописано је, да је послодавац дужан да пре истека уговора о раду, у случају из члана 179. став 2. и 3. закона, запосленог писменим путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање 8 дана, од дана достављања упозорења, да се изјасни на наводе из упозорења, у упозорењу става 1. овог члана, послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе које доказују да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење. Упозорење се доставља

запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду и члана 185. овог закона.

Одредбом члана 3. Уговора о раду од 01.12.2016. године, закљученог између туженог и тужиле уговорено је, између осталог, да тужила свакодневно прати рокове употребе артикала, а пре свега ажурно и уредно евидентира рокове у свесци рокова, повлачи артикле из предмета пре истека рока употребе и свакодневно посвећује дужну пажњу у старању да у дозвољеној зони одговорности у промету буду искључиво артикли у оквиру дозвољеног рока употребе.

Одредбом члана 16. тачка 1, 2. и 12. уговора о раду између осталог уговорено је и да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца, ако својом кривицом учини следеће повреде радних обавеза и то: неизвршавање или несавесно и немарно извршавање радних дужности и обавеза, неблаговремено или неправилно извршавање одлуке и правила донетих од стране послодавца у виду упутства или наређења и немаран однос и недоговорно и нецелисходно коришћење средстава рада, поверене робе, документације и слично.

Дакле, уговором о раду и распоредом задужења и одговорности запослених у продајним местима предвиђена је дужност тужиле да свакодневно прати рокове употребе артикала, а пре свега ажурно и уредно евидентира рокове у свесци рокова, повлачи артикле из промета пре истека рока употребе, као и да пропусти који се односи на рокове трајања робе на полици, представља пропуст који спада у тежу повреду радних обавеза која може бити санкционисана отказом уговора о раду.

Тужила у ревизији неосновано указује да је пословођа одговоран за истек рока употребе и да тужила није имала све податке о примљеној роби, да је могла само с времена на време да прегледа артикле, из разлога што јој је било наложено да контролише две гондоле дужине 4 метра и још другог простора у коме се налази више стотина различитих артикала, а поред тога имала је обавезу да слаже робу, ради на каси, одржава хигијену продавнице и води евиденцију о истицању рока употребе за неколико стотина производа, обзиром да понашање тужиле садржи све елементе бића повреде радних обавеза прописаних закљученим Уговором о раду, због чега је тужилци и престао радни однос.

На основу напред наведеног, сагласно одредби члана 414. став 1. Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Одлука о захтеву тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. ЗПП. Трошкови тужене за одговор на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић